

RAAD VAN BEHEER
HOUDEN VAN HONDEN

FOKGESCHIKTHEIDSKEURING KORTSNUITEN ONDER DE LOEP

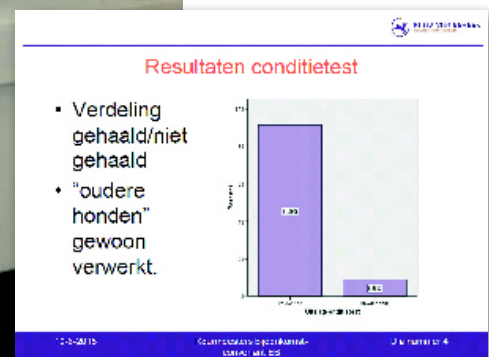
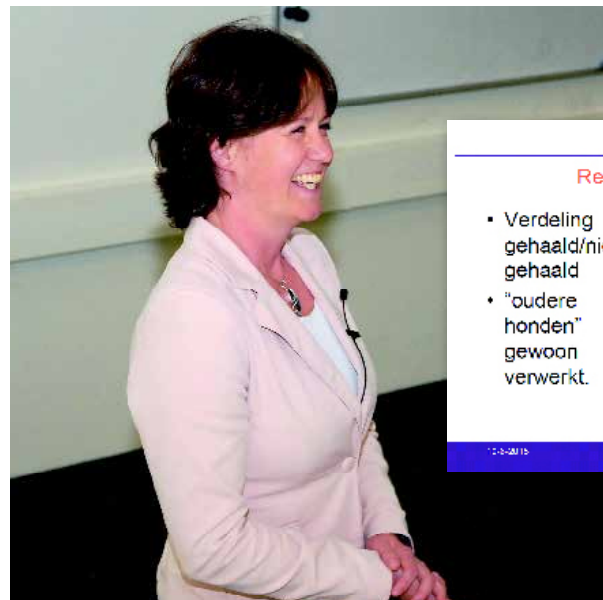
Sinds 1 juni 2014 worden er in Nederland extra voorwaarden gesteld aan het fokken van de Engelse Bulldog, gericht op het nog gezonder maken van het ras. Eén van de voorwaarden is het ondergaan van een fokgeschiktheidskeuring.

Op 28 mei 2015 organiseerde de Raad van Beheer een avond om de fokgeschiktheidskeuring van de Engelse Bulldog en kleine Molossers te evalueren. De belangstelling was groot: ruim tachtig belangstellenden, voornamelijk keurmeesters, woonden de avond bij.

Voor de avond waren vier sprekers uitgenodigd, die hun licht over diverse aspecten van de fokgeschiktheidskeuringen lieten schijnen. Achtereenvolgens gaven drs. Laura Roest en Bianca Knake van de Raad van Beheer, dierenarts dr. Gert ter Haar, dierenarts/keurmeester Hildeward Hoenderken, en keurmeester/VKK-voorzitter Theo van der Horst een presentatie.

CIJFERS

In de eerste presentatie vertelden Laura Roest en Bianca Knake van de Raad van Beheer over de achtergrond van het fokgeschiktheidsconvenant Engelse Bulldog (zie kader op pagina rechts) en gaven een cijfermatige update. Bij de fokgeschiktheidskeuring hoort een exterieurkeuring, waarbij de neus, de staart en het lichaam (ribben, buikbelijning, peervorm, roach, lengte rug en

*Laura: 'Inmiddels zijn **111 teven** en **52 reuen** geschikt bevonden voor de fokkerij'*

de staartaanzet) worden beoordeeld aan de hand van de aangescherpte fokvoorwaarden.

Populatieonderzoek toont aan dat het aantal Engelse Bulldog-pups dat per jaar wordt geboren, is afgenomen. Van 2002 tot 2010 werden er jaarlijks gemiddeld 1100 pups geboren. In 2014 werden er 453 pups geboren.

De daling begon in 2010, hetzelfde jaar waarin de Engelse Bulldog veel media-aandacht kreeg. Na een gestage daling tot en met 2014 lijkt het aantal pups in 2015 weer iets toe te nemen. Inmiddels zijn er 168 honden gekeurd, waarvan 111 teven en 52 reuen geschikt zijn bevonden voor de fokkerij.

GERT TER HAAR

Dr. Gert ter Haar, dierenarts en hoofd afdeling KNO-chirurgie van de Royal Veterinary College (Engeland), gaf een lezing over de gezondheidsproblemen bij kortsnuitige honden - *brachycephaly*. Op verzoek van de Raad van Beheer onderzocht hij 40 jonge Engelse Bulldoggen. Hij vergeleek CT-scans van Engelse Bullen met die van Labradors. De hoofden van de Bullen zijn een stuk kleiner geworden, maar de inhoud niet. Hierdoor hebben de honden minder ruimte en dat leidt tot nauwe gehoorgangen en luchtwegen, neusschelpen tot in de keel, een lang zacht gehemelte en nauwere neusgaten. Hij behandelde de verschillende ademhalingen, liet ze horen en vertelde hoe je kunt horen waar de obstructie in de luchtwegen zit. Hij liet ook zien hoe je obstructies bij Engelse Bullen het best kunt onderzoeken. Zo worden vaak röntgenfoto's gemaakt, maar die geven onvoldoende weer wat er echt aan de hand is. Beter zijn CT-scans, endoscopieën en camera's waarmee vanuit de mond van de hond naar de neus kan worden gekeken. Zijn presentatie liet goed zien wat brachycephaly inwendig doet met een hond. Handig was daarbij de praktische uitleg over hoe keurmeesters sommige problemen aan het uiterlijk of de ademhaling kunnen herkennen. Tot slot benadrukte hij dat een beetje brachycephaly geen probleem is, maar dat juist de overdrijvingen voor problemen zorgen.

CONVENANT

Enkele jaren geleden kwam de kynologische wereld tot de conclusie dat de welzijns- en gezondheidssituatie van een aantal hondenrassen zeer bedenkelijk was. Voor enkele van deze 'aandachtsrassen' werd er, in samenspraak met rasverenigingen en veterinaire specialisten, een pakket van maatregelen doorgevoerd om de populatie weer gezond te maken. Een van de genoemde rassen is de Engelse Bulldog, waaraan sinds 1 juni 2014 strenge fokvoorwaarden worden gesteld. Deze voorwaarden staan in een convenant tussen de Raad van Beheer, de Engelse Bulldog Club Nederland en de Bulldog Club Nederland.

Belangrijkste voorwaarde is een verplichte fokgeschiktheidskeuring. Daarbij wordt de conditie van het dier getest, wordt *patella luxatie* onderzocht gedaan en een exterieurkeuring op (extreme) uiterlijke raskenmerken uitgevoerd. Verder wordt het dier onderworpen aan ECVO-oogonderzoek en een DNA-test op blaasstenen, wordt er actief gewerkt aan inteeltbeperking en wordt gestreefd naar natuurlijke geboorte in plaats van de keizersnede. Deze maatregelen gelden voor alle honden (fokdieren) van het ras die in het stamboek worden opgenomen of daarvoor worden gebruikt. Dit betekent dat fokdieren van fokkers binnen én buiten de rasvereniging aan deze voorwaarden moeten voldoen. Indien niet aan de voorwaarden wordt voldaan, worden er geen stambomen voor de pups afgegeven en worden deze niet in het stamboek ingeschreven.

Gert: '**CT-scans**, endoscopieën en camera's geven beter weer wat er aan **de hand** is dan röntgenfoto's'

Wat testen wij eigenlijk bij een conditietest?

- * Conditie
- * Respiratie/vermenigvuldige
- * Bewegingsapparatuur
- * Luchtwegvermogen
- * Stijl
- * Houdhouding
- * Gewicht en lichaamsbouw

M3

*Hildeward: 'Kijk vooral naar het **gebruiksdoel** van de hond en wat je *op basis daarvan* van het dier **mag verwachten**'*

HILDEWARD HOENDERKEN

Dierenarts en keurmeester Hildeward Hoenderken besprak de verschillen tussen de conditietest bij de Mopshond en Engelse Bulldog. De tests komen grotendeels overeen, maar de test van de Engelse Bulldog is uitgebreider en beschikbaar voor alle mensen die fokken met stambomen. De conditietest voor Mopshonden is alleen beschikbaar voor leden van de rasvereniging Commedia. Bij de conditietest moeten de Mopshonden 1000 meter lopen in 11 minuten, de Engelse Bulldoggen in 12 minuten. De prestaties van de honden worden bij de Mopshonden beoordeeld door één dierenarts, bij

de Bullen door twee dierenartsen. Daarbij worden de Bullen ook meteen getest op *patella luxatie*, bij de Mopshonden is dit optioneel. De Mopshonden hebben er geen exterieurkeuring bij, de Engelse Bullen wel. Deze wordt uitgevoerd door twee keurmeesters. Het belangrijkste onderdeel, de looptest, komt grotendeels overeen. Tot slot behandelde Hildeward ook de discussiepunten rond conditietests: moeten die voor elk kortsnuitig ras gebruikt worden? Zijn antwoord was duidelijk: kijk vooral naar het gebruiksdoel van de hond en wat je op basis daarvan van het dier mag verwachten.

Theo: **'Vijf verbeterpunten** volgens de Amerikanen: voorsnuit meer **'brick-shaped'**, huidplooien **vermindere**n, **lichaam slanker**, **staart langer** en heupen **breder**'

THEO VAN DER HORST

Theo van der Horst is al tientallen jaren keurmeester en voorzitter van de Vereniging Keurmeesters op Kynologisch gebied in Nederland. Hij vertelde over wat hij in de praktijk tegenkomt en wat er volgens hem beter kan. Hij liet enkele voorbeelden zien van uiterlijkheden die onnodig overdreven worden. Zo kan een te grote neusrimpel voor flinke problemen zorgen. De huid eronder is doorgaans chronisch ontstoken. In de rasstandaard staat echter dat de neusrimpel, indien aanwezig, nooit nadelige invloed op het zicht en de neus van de hond mag hebben. De neusrimpel hoeft dus niet eens aanwezig te zijn volgens de rasstandaard. Een ander voorbeeld is de overdreven *turn-up* waarbij de mond in een enorme boog naar boven loopt, in plaats van een kleine boog niet te ver naar boven. Honden met zo'n overdreven *turn-up* hebben moeite met eten en ruiken. Verder noemde Theo de overdreven *roach*, de overdreven peervorm en het feit dat er bijna geen staarten meer zijn die voldoen aan de rasstandaard. Tot slot noemde hij vijf verbeterpunten waar volgens Amerikaanse dierenartsen aan gewerkt moet worden: de voorsnuit meer 'brick-shaped' (betere verhouding van de lengte in verhouding tot de breedte van de voorsnuit), huidplooien verminderen, het lichaam slanker, de staart langer en de heupen breder. Volgens Theo van der Horst zijn deze verbeterpunten, behalve het verbreden van de heupen, al opgenomen in de rasstandaard en wordt er in Nederland volop aan gewerkt.

Zijn conclusie was dat Engelse Bulldoggen meer naar de rasstandaard gefokt moeten worden en dat keurmeesters meer moeten keuren met de rasstandaard in de hand.

VRAGEN

Naar aanleiding van de presentaties waren er drie vragen:

1. Hoe moeten keurmeesters *reverse sneezing* beoordelen?

Gert ter Haar: Als keurmeester kan je hier alleen wat mee als de rest van de ademhaling ook niet klopt. Anders hoef je je geen zorgen te maken.

2. Is het hoofd van de Engelse Bulldog niet gewoon te zwaar gefokt?

De reactie uit de zaal was overtuigend: ja.

3. Je ziet die slechte honden toch niet zo vaak op shows in Nederland?

Theo van der Horst: Deze slechte honden zijn er wel, en omdat keurmeesters vaak in verschillende landen keuren, moet je weten waar je op moet letten.

Deze bijeenkomst wordt aangemerkt als een geaccrediteerd nascholingsmoment voor exterieurkeurmeesters. ■

